

תת"ע 11383/03/18 - מדינת ישראל נגד יוסף חי דהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11383-03-18 מדינת ישראל נ' דהן
תיק חיצוני: 14115700925

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יוסף חי דהן

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר בתאריך 25.4.2018.

הנאשם טוען בבקשתו כי ההזמנה לדיון לא הגיעה לידי ולכן לא התייצב לדיון ולא ידע עליו, עד אשר קיבל הודעה כי עליו לחדש את רישיונו ולמד על הנקודות שנצברו לחובתו. עוד טוען הנאשם כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" וכי יש להתחשב בתקופה בה אנו נמצאים, קרי מגפת הקורונה וההשפעה שתהיה להותרת פסק הדין על כנו. באשר לעיוות הדין מצוין הנאשם שכי הוא כופר בביצוע העבירה.

בבקשה משלימה, בזיקה להחלטת בית משפט מיום 11.8.21 שב וטוען הנאשם כי לא ידע על מועד הדיון בתי וכי שינוי כתובתו מרחוב "החצב" לרחוב "חזון איש", היה באחריות הרשות המקומית ולכן לא רובצת עליו האחריות לדאוג לשינוי כתובתו ברשות הדואר. עוד טוען הנאשם כי לכל הפחות יש להפחית מתקופת השיהוי את תקופת המגיפה בהם היו המשרדים ולעתים אף בתי המשפט סגורים. כן טוען הנאשם כי פרנסתו תלויה ברישיון הנהיגה וכי קיבל הודעה ממשרד הרישוי כי רישיונו הותלה בשל צבירת נקודות.

באשר למסירת גזר הדין טוען הנאשם כי ייתכן ויכול היה לפעול אחרת אך אין זה משנה את העובדה כי לא ידע על מועד הדיון הראשוני. עוד מוסיף וטוען הנאשם כי מאחר והמאשימה אינה מאפשרת לו לעיין בחומר הראיות הוא אינו יכול לטעון טענות לגופן של ראיות.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי המדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב תוקף. עוד מציינת המאשימה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של הנאשם, כפי שצוין בבקשתו להישפט ולכן חזרת דבר הדואר בציון "לא נדרש", מהווה זימון כדיון. עוד טוענת המאשימה כי הנאשם לא העלה כל טענת הגנה ולמעשה אף הודה בפני השוטר האוכף בביצוע העבירה. כן טוענת המאשימה לשיהוי רב בהגשת הבקשה.

דין הבקשה להידחות.

הנאשם זומן מהכתובת המפורשת אותה ציין בבקשתו להישפט. אם במרוצת השנים שינתה הרשות המקומית את שם רחוב "החצב" לרחוב "חזון איש", היה על הנאשם להראות מתי נערך שינוי שם הרחוב ביחד למועד שליחת הבקשה וביחס למועד אישור המסירה ואף לערוך בירור מתאים ברשות הדואר. טענות בעלמא כי נעשה שינוי כתובת שאינו באחריותו דינן להידחות. **"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין"** (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)).

מעבר לאמור, עיון בתיק בית המשפט מלמד כי ההודעה על הקנס (קרי, גזר הדין), נמסרה לידי ביום 8.5.2018. כלומר גם אם נתעלם מחזקת המסירה ונקבל את טענתו של הנאשם כי לא ידע על מועד הדיון הרי שנודע לו על פסק הדין ביום 8.5.2018, כמעט שנתיים לפני פרוץ הסגר הראשון ולמעלה משלוש שנים טרם הגשת הבקשה. מעבר לעובדה שמדובר בשיהוי משמעותי, הרי שעל פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק **30 ימים** מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. טענות בעלמא לפיהן הנאשם כופר במיוחס לו בכתב האישום, אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

גם אם המאשימה אינה מוכנה למסור עותק מהדו"ח המקורי (שממילא אמור להיות בידיו, מאחר וניתן לו במעמד רישום הדו"ח), עדיין נוכח מהות העבירה - נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף, יכול היה הנאשם להסתמך על הפרטים הקיימים בכתב האישום (כגון תאריך ביצוע העבירה ומספר הרישוי של הרכב) כדי לנסות ולסתור את הטענה שלרכב לא היה רישיון בתוקף במועד ביצוע העבירה.

בנוסף, הגשת הבקשה לאחר שהמבקש נדרש לבצע אמצעי תיקון, מעלה את החשד שמא הבקשה נועדה אך ורק לשחרר את המבקש מעולו של אמצעי התיקון. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' בולוס בעפ"ת 51587-11-18 **אחמד חמדאן נ' מדינת ישראל** (3.12.18):

"כן בשל עוצמת החשד שאף טבוע בבקשה מהסוג זה שלרוב מוגשת אחרי קבלת הודעה מאת משרד הרישוי באשר לצבירת נקודות ונקיטה באמצעי תיקון (כגון פסילה מנהלית). הרוב המכריע של הבקשות המוגשת אחרי קבלת הודעה מאת משרד הרישוי בדבר הפעלת אמצעי תיקון בעקבות שיטת הניקוד, נגועות

בחשד כי התכלית האמיתית העומדת ביסודן שונה מזו המוצהרת:

**"דומה כי יש יסוד להנחה, שפנייתו של המבקש לבית המשפט באה רק
מש"חרב הפסילה" הונפה מעל ראשו. חוששני כי בנסיבות אין בטענותיו
בבקשה זו כדי להצדיק - כאמור - הליך בגלגול שלישי" (רע"פ 2754/12
פול ביסמוט נ' מדינת ישראל, פס' ו' (19.4.12))."**

מכל הטעמים האמורים לעיל, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה ולהידחות וכך אני מורה.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ב, 10 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.